

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11C/70/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7509213950
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mlejová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7509213950.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Dagmar Mlejovou v právnej veci žalobcu Allianz Slovenská poisťovňa a.s. so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700 proti žalovanému: Z. Y., O.. XX.X.XXXX, V. Č., V. XX, zastúpený JUDr. Mariannou Lechmanovou, advokátkou, Advokátska kancelária Štúrova 20, 040 01 Košice v konaní o zaplatenie 6742,22 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 6742,22 Eur od 8.3.2012 do zaplatenia sumy 6742,22 Eur.

V prevyšujúcej časti, t.j. úrok z omeškania 8,5 % ročne od 1.8.2008 do 8.3.2012 zamietá.

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania v sume 404,5 Eur do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 23.10.2009 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6742,22 eura s príslušenstvom na tom základe, že žalovaný dňa 14.12.2004 po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič osobného motorového vozidla značky Renault Laguna EVČ: M. XXXAK zrazil s vozidlom cyklistu L. T. narodeného 23.1.1959. Po zrážke s vozidlom nezastavil a z miesta nehody ušiel, pokračoval v jazde ďalej smerom na Košice, na ceste za G. Y. zrazil s vozidlom ďalšieho cyklistu L. O., O.É. XX.XX.XXXX, ktorému aj napriek spôsobeným zraneniam rovnako neposkytol pomoc a z miesta nehody ušiel do miesta svojho trvalého bydliska. Z uzatvoreného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla továrenskej značky Renault Laguna, EVČ: M. XXXAK vyplatili náhradu škody pre poškodeného L. T. v celkovej výške 6742,22 eura. Poškodený L. T. F.i uplatnil náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia na základe vystavených posudkov zo dňa 10.10.2006 vo výške 5857,66 eur za bolestné a 7798,13 eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, za stratu na zárobok počas pracovnej neschopnosti vo výške 794,33 eura a nákladov vynaložených s liečením zranení vo výške 296,22 eur, náhradu vecnej škody vo výške 293,17 eura. Pri stanovení výšky náhrady škody zohľadnili skutočnosť, že v trestnom konaní pod spisovou značkou 8T 68/2005 bola uzatvorená dohoda medzi žalovaným a oboma poškodenými, ktorou sa žalovaný zaviazal nahradiť a aj nahradil poškodenému L. T. sumu 250 000,-Sk a poškodenému L. O. sumu 100 000,- Sk. Z celkovej náhrady vo výške 15 040,70 eura rozdiel vo výške 6742,22 eura po odpočítaní sumy 8298,48 eura (250 000,-Sk) uhradili P.É. L. T.. Vzhľadom nato, že žalovaný spôsobil škodu pod vplyvom návykovej látky vznikol im nárok na postih vo výške 100 % z vyplatenej náhrady škody t.j. 6742,22 eura. Dňa 16.6.2008 vyzvali žalovaného na náhradu tejto sumy s upozornením že v prípade jeho neuhradenia budú si vymáhať tento nárok súdnou cestou. Dňa 16.7.2008 sa im zásielka vrátila späť s poznámkou že adresát si zásielku neprevzal v lehote. V dôsledku toho uplynutím 15 dňovej lehoty určenej na plnenie sa

žalovaný dostal do omeškania a preto žiadajú, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im sumu 6742,22 eura s 8,5 % úrokom od 1.8.2008 až do zaplatenia vzhľadom na skutočnosť, že týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a to z dôvodu, že dňa 29.12.2005 v konaní 8T 68/2005 uzavrel dohodu v súlade s § 309 Trestného poriadku, kde sa zaviazal uhradiť sumu 8298,48 eura s tým, že poškodený L. T. vyhlásil, že so zmierním súhlasí a že tým sú jeho nároky na náhradu škody v tejto veci celkom uspokojené. Žalovaný mal za to, že uhradením sumy 8298,48 eura budú všetky nároky poškodeného uspokojené a nevedel že poškodený si následne uplatnil u žalobcu aj ďalšie nároky. Domnieva sa, že konaním Okresného súdu Košice II. došlo k procesnej vade pri schválení zmiernu pretože žiaden dodatok k dohode o uzmierní, ktorým by uznal že uhrádza škodu iba čiastočne nepodpísal a ani na hlavnom pojednávaní nevyhlásil, že by náhradu škody považoval za čiastočné plnenie. Okresný súd Košice II. po tom, čo Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 8 To 26/2006 zrušil napadnuté uznesenie a tvrdil, že súd nebol oprávnený zmeniť rozsah zmiernu v časti týkajúcej sa náhrady škody ale mal ho vyzvať na doplnenie dohody, respektíve o vyhlásenie na hlavnom pojednávaní. Žalovaný mal za to, že dohoda nie je uzavretá v súlade so zákonom a ak žalobca plnil poškodenému nejakú sumu nad rámec uzatvorenej dohody, plnil to bez právneho dôvodu. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku a uviedol, že dopravná nehoda sa stala 14.1.2004 a žalobca podal žalobu na súd až 23.10.2009 a preto aj z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

Okresný súd Košice-okolie rozsudkom č.k.: 11C 70/2010-147 zo dňa 15.10.2012 žalobe vyhovel, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6742,22 Eur s 8,5 % úrokom z omeškania od 1.8.2008 až do zaplatenia a uhradiť trovy konania v sume 404,50 Eur. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k.: 9Co 272/2012-172 z o dňa 26.6.2014 potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6742,22 Eur a v prevyšujúcej časti rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V tomto rozhodnutí poukázal, že poisťná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a preto súd prvého stupňa pri posudzovaní účinnosti výzvy žalobcu voči neprítomnej osobe má mať na zreteli ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého prejav vôle voči neprítomnej osobe pôsobí od okamihu keď jej dôjde. A až tak súd posúdi či výzva žalobcu na plnenie peňažného dlhu voči žalovanému vôbec sa dostala do sféry dispozície žalovaného.

Súd zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania s ktorým, sa stotožnil aj Krajský súd v Košiciach a stotožnil sa so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu o návrhu poisťovateľa proti poisťníkovi na náhradu poisťného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, pretože žalovaný motorové vozidlo viedol pod vplyvom návykovej látky (§12 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z.z.).

Zo spisu Okresného súdu Košice II. sp. zn. 8T 68/2005 súd zistil, že žalovaný spáchal skutok, na základe ktorého bolo vedené trestné stíhanie, ktorého sa dopustil tým, že dňa 14.12.2004 v čase o 22,06 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou najmenej 1,31 % alkoholu v krvi viedol žalovaný nedovolenou rýchlosťou 80 km/h (dovolená rýchlosť 70 km/h) po štátnej ceste č. 1/50 smerom Y. M. osobné motorové vozidlo značky Renault Laguna, EVČ: M. XXXAK, pričom pri križovatke s cestou do B. zrazil prednou časťou vozidla po pravej krajnici vozovky premávajúceho tým smerom cyklistu L. T. O. XX.X.XXXX, ktorý pri dopravnej nehode utrpel pomliaždenie pravého lýtka ľahkého stupňa zlomeninu vnútorného členka pravého predkolenia s posunom úlomkov, otras mozgu, zlomeninu hrudnej časti zlomeninu temennej kosti vpravo, skalpáciu vlasatej časti vpravo - čiastočnú, početné tržnozmliaždené rany na hlave, horných a dolných končatinách a pomliaždenie a oderky na záhlaví s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej troch mesiacov, následne bez zastavenia žalovaný pokračoval v jazde smerom do Košíc, kde za G. dvorom zrazil prednou časťou vozidla ďalšieho cyklistu premávajúceho tým istým smerom po pravej krajnici X. L.O. O. XX.XX.XXXX, ktorý pri dopravnej nehode utrpel pomliaždenie oboch predkolení, ľahký otras mozgu a odreniny ľavého lakťa s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej dvoch týždňov. Tomuto taktiež neposkytol potrebnú pomoc a z miesta dopravnej nehody ušiel teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu

na zdraví a taký čin spáchal preto že porušil dôležitú povinnosť podľa zákona pričom túto vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil pod vplyvom návykovej látky, pri ktorej by mohol ohroziť život, alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil takým činom inému ublíženie na zdraví, čím spáchal trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1,2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Trestného zákona a trestný čin neposkytnutia pomoci podľa § 208 Trestného zákona.

Súd zistil, že uznesením č.k.: 8T 68/2005 - 163 zo dňa 28.7.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.8.2006 bol schválený medzi žalovaným a L. T. R. L. O. zmier a trestné stíhanie bolo zastavené. Žalovaný uznal, že spáchal tento skutok a nahradil škodu poškodenému L. T. vo výške 250 000,-Sk a L. O. X. X. XXX XXX,- F..

Súd však zistil, že neuzavrel žalovaný žiaden dodatok k dohode, ktorú s poškodenými uzavrel a poškodení pri mediačnom konaní neprehlásili, že uvedené sumy berú len ako časť náhrady škody, ktorú si môžu uplatniť voči žalovanému za spôsobené ublíženie na zdraví. Súd však zistil zo spisu 8T 68/2005, že v dohode (čl. 129 - 131) v bode 3 sa neuvádza, že ide len o čiastočnú náhradu škody poškodeným. V potvrdení čl. 136 (zo dňa 30.11.2005) ktoré podpísali poškodený L. T., L. O., ich právny zástupca JUDr. Gerhard Zvolánek a právny zástupca žalovaného JUDr. Milan Knop sa uvádza, že žalovaný uhradil poškodenému L. T. náhradu škody vo výške 150 000,-Sk a L. O. 50 000,- Sk. Poškodení L. T. R. L. O. proti uzneseniu zo dňa 3.1.2006 č.k.: 8T 68/2005-141, ktorým bol prvýkrát schválený zmier a trestné stíhanie bolo zastavené podali sťažnosť s tým, že tvrdili, že suma 250 000,- Sk pre poškodeného L. T. a suma 100 000,- Sk pre poškodeného L. O. je len časť náhrady škody, nakoľko v dňoch 23.1.2006 bola u L. T. uskutočnená ďalšia operácia a tieto nároky si môže uplatniť u žalovaného neskôr. Krajský súd v Košiciach uznesením 8 To 26/2006 - 158 zo dňa 24.4.2006 zrušil toto uznesenie a sťažnosť oboch poškodených zamietol. Sťažnosť oboch poškodených bola zamietnutá z dôvodu, že podali túto sťažnosť ako osoby neoprávnené.

Poškodený L. T. si uplatnil nárok na náhradu škody zo zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky Renault Laguna EVČ: M. XXX R. dňa 14.12.2004 u poisťovateľa - žalobcu. Žalobca na základe lekárskeho posudku zo dňa 10.10.2006 uznal nárok poškodeného na náhradu bolestného vo výške 5857,66 eura a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 7798,13 eura, taktiež uznal aj nárok na náhradu straty na zárobok počas pracovnej neschopnosti vo výške 794,33 eura a náklady vynaložené na liečenie vo výške 296,22 eura a náklady vecnej škody vo výške 293,17 eura. Žalovaný takto vyčíslenú a uplatnenú náhradu škody zo strany poškodeného nenamietal. Žalobca odpočítal sumu 8298,48 eura (250 000,- Sk), ktorú žalovaný vyplatil poškodenému L. T. na základe zmiernosti uzavretom v konaní 8T 68/2005 a vyplatil poškodenému sumu 6742,22 eura na jeho účet dňa 13.2.2008, čo súd zistil z výpisu z účtu žalobcu, že boli zaslané sumy 23930,- Sk, 76288,- Sk, 89930,- Sk, 8924,- Sk na účet poškodeného.

Keďže poškodený poisťovateľovi nesporne preukázal, že v súvislosti so spornou dopravou nehodou poškodenému vznikla škoda vo väčšom rozsahu než 250 000,- Sk, pričom ako rozdiel medzi preukázanou celkovou výškou škody a už poskytnutým plnením 250 000,- Sk poisťovateľa poškodenému L. T. za žalovaného preukázane vyplatil 6742,22 Eur a preto súd žalobe vyhovel a rozsudkom č.k.: 11C 70/2010-147 zo dňa 15.10.2012 zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 6742,22 Eur.

Nakoľko Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 9 Co 272/2012 zrušil rozsudok tunajšieho súdu, čo sa týka priznaných úrokov z omeškania a vec vrátil na ďalšie konanie, súd už konal len o tomto návrhu. Tunajší súd je zaviazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§226 O.s.p.) a v súlade s týmto názorom súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca tvrdil v tomto konaní, že bola medzi poisťovateľom Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. a poistníkom G. Y. - Z., so sídlom V. XX, Č., ktorý bol vlastníkom a držiteľom motorového vozidla uzatvorená poistná zmluva č. 8002052101 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla továrenskej značky Renault, Laguna, VIN X., W.: M.

XXXAK, po zmene EČ: M. XXXBX, so začiatkom poistenia od 1.1.2002 a bola účinná do 31.12.2005. V dôsledku dopravnej nehody dňa 14.12.2004 po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol žalovaný nedovolenou rýchlosťou osobné motorové vozidlo továrenskej značky Renault, Laguna W.: M. XXX AK a pri tejto dopravnej nehode utrpel zranenie a žalobca za žalovaného odškodnil nároky za zranenie poškodeného L. T. vo výške 6742,22 Eur. Tieto skutočnosti medzi účastníkmi neboli sporné.

Sporné v tomto konaní je, či žalovanému bola pred podaním žaloby doručená výzva na úhradu predmetnej pohľadávky. Žalobca predložil súdu kópiu výzvy žalobcu zo dňa 16.6.2008 na zaplatenie plnenia, ktoré poskytli poškodenému za žalovaného vo výške 203 116,- Sk. Táto predmetná zásielka bola vrátená s poznámkou doručovacieho úradu, že adresát si výzvu v stanovenej lehote neprevzal, ale tvrdil, že v zmysle záverečných ustanovení všeobecných poisťných podmienok platných k predmetnej poisťnej zmluve platí, že písomnosti poisťovateľa poisťníkovi alebo poistenému (t.j. adresát) sa doručujú spravidla poštou, môžu byť doručené aj pracovníkom poisťovateľa. Pokiaľ odoprie adresát písomnosti bezdôvodne prebrať, je písomnosť doručená dňom, kedy jej prijatie bolo odmietnuté. Pokiaľ nehod adresát zastihnutý a písomnosť poisťovateľa bola uložená doručovateľom na pošte, považuje sa písomnosť za doručenú posledným dňom úložnej lehoty, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (čl. XV. 2VPP).

Žalovaný tvrdil, že úroky z omeškania, ktoré považuje žalobca sa mu javia neprímerane vysoké a zároveň nespravodlivé, keďže on žiadnu výzvu na úhradu neprevzal a o tom, že má niečo uhradiť žalobcovi sa dozvedel až takmer dva roky po podaní žaloby.

V danom prípade súd dospel k záveru, že zmluva je spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 O.Z.) a preto súd posúdil aj námietku žalobcu, že súčasťou poisťnej zmluvy, (ktorú však súdu nepredložili), boli Všeobecné poisťné podmienky zo dňa 16.10.2001 v ktorých bol určený spôsob doručovania písomností týkajúce sa poisťnej zmluvy. V konaní však žalobca nepreukázal, že žalovaný poznal a mal znalosť o týchto všeobecných obchodných podmienkach. Nakoľko žalobca uvedené nepreukázal neunesol dôkazné bremeno a preto súd posúdil daný návrh podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V danom prípade je nesporné, že žalovaný má zaplatiť žalobcovi plnenie, ktoré zaňho poskytol žalobca. Pri určení času splnenia (splatnosti) dlhu ako skutočnosti rozhodujúcej z hľadiska určenia momentu, kedy sa žalovaný dostáva do omeškania bolo potrebné vychádzať z ust. § 563 Občianskeho zákonníka upravujúce prípady, kedy čas plnenia nie je stanovený. Splatnosť záväzku a teda začiatok omeškania nastáva v tom prípade nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný veriteľom k plneniu.

V danom prípade žalobca tvrdil, že vyzval žalovaného na zaplatenie dlhovanej sumy listom zo dňa 16.6.2008, ktorý však žalovaný neprevzal, lebo v konaní práve bolo preukázané, že žalovaný od 18.10.2007 do 17.10.2010 bol zamestnaný na území iného členského štátu Európskej únie a teda sa na adrese trvalého pobytu nezdržoval a teda ani výzvu prevziať nemohol.

Keďže žalobca nepreukázal v priebehu konania, že by žalovaného vyzval na zaplatenie dlhovanej sumy, treba v tomto prípade sa kvalifikovanú žiadosť žalobcu o splnenie dlhu považovať podanie žaloby. Žaloba žalovanému bola doručená dňa 7.3.2012, teda nasledujúcim dňom, počnúc dňom 8.3.2012 sa

žalovaný dostal do omeškania. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. predstavuje úrok z omeškania 9 % ročne, ale nakoľko žalobca si uplatnil len 8,5 % ročne, súd priznal len 8,5 % ročne, nakoľko viac priznať ako si žalobca uplatnil, nemohol. V prevyšujúcej časti t.j. úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 4.8.2008 až d 8.3.2012 zamietol.

Žalobca mal v tomto konaní úspech a preto súd ho zaviazal uhradiť trovy konania v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 404,50 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č.233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.